

DET KLINGAR I GEVÄRENA

Friskt

Uppländsk beväringsvisa

Det kling - ar i ge - vä - re - na och
gläd - jen bli - ver stor. Väl - sig - nad va - re
e - den, som vi för kung - en 'svor. För
e - den, som vi svu - rit, vi ic - ke hel - ler
vi - ke, för fi - en - de - ska - ror, som
oss villträng - a på. Lus - tigt går
det, hur - ra ut - i des - sa fjer - ton dar.

Jag vill nu icke nämna
och räkna edra fel.
Ni som ha klena fingrar
och långa sura ben,
ni blir nu strax hemvista.
Ni får ej kungen prisa
med gossarna på Backen,
som där få stanna kvar.
Lustigt går det...

Om någon lyster veta
vem visan diktat har,
så kan ni det få veta,
bevärings är väl jag
vid Upplands regemente.
Mitt namn det är Jan Jansson
i Tierps församling
och i Häckbo tjänar jag.
Lustigt går det ...